

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 26ης Φεβρουαρίου 1986 *

Στην υπόθεση 175/84,

Krohn & Co. Import-Export (GmbH & Co. KG), Αμβούργο, εκπροσωπούμενη από τους Modest, Gündisch και Landry, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 34 B, rue Philippe-II,

ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Peter Karpenstein, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet,

εναγομένης,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, λόγω της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα, κατόπιν της αρνήσεως του Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktorndnung (Όμοσπονδιακού ιδρύματος οργάνωσης των γεωργικών αγορών) της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, βάσει σχετικών οδηγιών της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να χορηγήσει τα πιστοποιητικά εισαγωγής που είχε ζητήσει η ενάγουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, U. Everling και K. Bahlmann, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, Y. Galmot, K. Κακούρη και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini

γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Νοεμβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Ιουλίου 1984, η εταιρία Krohn άσκησε, δυνάμει του άρθρου 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης, αγωγή, με την οποία ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας, την οποία υπέστη λόγω της αρνήσεως του Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung — Ομοσπονδιακού ιδρύματος οργανώσεως των γεωργικών αγορών — (στο εξής BALM), βάσει σχετικών οδηγιών της Επιτροπής, να της χορηγήσει πιστοποιητικά εισαγωγής προϊόντων της διάκρισης 07.06 A του κοινού δασμολογίου (μανιόκα-ταπιόκα) προελεύσεως Ταϊλάνδης.
- 2 Το υπό κρίση καθεστώς εισαγωγών θεσπίστηκε με τη συμφωνία συνεργασίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Ταϊλάνδης, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 1982 (ΕΕ L 219, σ. 52). Με τη συμφωνία αυτή περιορίζεται η δυνατότητα εισαγωγής μανιόκας στην ΕΟΚ με τον προτιμησιακό συντελεστή 6 % κατ' αξίαν σε ορισμένες ποσοστώσεις κατ' έτος.
- 3 Δυνάμει των άρθρων 1 και 5 της συμφωνίας αυτής, η Ταϊλάνδη ανέλαβε την υποχρέωση να διαχειρίζεται τις εξαγωγές μανιόκας που προορίζονται για την Κοινότητα έτσι ώστε να μη γίνεται υπέρβαση των ποσοστώσεων που προβλέπονται κατ' έτος. Η διαχείριση αυτή εξασφαλίζεται με την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής προς την Κοινότητα, που εκδίδονται από τις ταϊλανδικές αρχές και των οποίων η ημερομηνία εκδόσεως προσδιορίζει σε τίνος έτους την ποσόστωση πρέπει να καταλογιστούν οι αποστελλόμενες ποσότητες.
- 4 Η Κοινότητα, από την άλλη πλευρά, ανέλαβε την υποχρέωση να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για την εκ μέρους των αρχών των κρατών μελών κατάρτιση πιστοποιητικών εισαγωγής, η έκδοση των οποίων προϋποθέτει την προσκόμιση αντιστοίχων ταϊλανδικών πιστοποιητικών εξαγωγής. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 22 Ιουλίου 1982, τον κανονισμό 2029/82, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του καθε-

στότος εισαγωγής που ισχύει για τα προϊόντα της διακρίσεως 07.06 Α του κοινού δασμολογίου που κατάγονται από την Ταϊλάνδη και έχουν εξαχθεί από τη χώρα αυτή το 1982 (ΕΕ L 218, σ. 8).

- 5 Κατά τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού 2029/82 της Επιτροπής, οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικού εισαγωγής προϊόντων που υπάγονται στη διάκριση 07.06 Α του κοινού δασμολογίου πρέπει να υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών (άρθρο 4), οι οποίες υποχρεούνται να ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 9, «κάθε ημέρα ... για κάθε αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού».
- 6 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, η αρμόδια εθνική αρχή εκδίδει το αιτούμενο πιστοποιητικό εισαγωγής, «εκτός εάν η Επιτροπή έχει πληροφορήσει, με τέλεξ, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι που προβλέπει η συμφωνία συνεργασίας».
- 7 Στις 16 Νοεμβρίου 1982, η εταιρία Krohn, (στο εξής Krohn), η οποία αναπτύσσει την επιχειρηματική της δραστηριότητα στον τομέα της εισαγωγής και του χονδρικού εμπορίου σιτηρών και ζωοτροφών, ζήτησε από το BALM, σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού 2029/82, να της εκδώσει πέντε πιστοποιητικά για την εισαγωγή συνολικά 54 895 472 κιλών μανιόκας προελεύσεως Ταϊλάνδης, επισυνάπτοντας στην αίτησή της διάφορα πιστοποιητικά εξαγωγής που είχαν εκδοθεί από τις 18 Αυγούστου και τις 7 Σεπτεμβρίου 1982.
- 8 Λαμβάνοντας υπόψη το χρόνο που είχε μεσολαβήσει από την έκδοση των ταϊλανδικών πιστοποιητικών εξαγωγής μέχρι την υποβολή εκ μέρους της Krohn της αίτησης εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής, η Επιτροπή αποφάσισε να ελέγξει αν είχαν τηρηθεί οι προϋποθέσεις της συμφωνίας ΕΟΚ-Ταϊλάνδης. Για το σκοπό αυτό, ζήτησε, με τηλετύπημα που έστειλε στο BALM στις 23 Νοεμβρίου 1982, να της δηλώσει την ημερομηνία φορτώσεως της μανιόκας στην Ταϊλάνδη, το όνομα του πλοίου με το οποίο πραγματοποιήθηκε η μεταφορά, καθώς και τον τόπο και χρόνο όπου αναμένεται να τηρηθούν οι τελωνειακές διατυπώσεις.
- 9 Με τηλετύπημα της 23ης Νοεμβρίου και της 7ης Δεκεμβρίου 1982, το BALM πληροφόρησε την Krohn ότι ήταν αναγκαία τα στοιχεία αυτά και της ζήτησε να του τα διαβιβάσει.
- 10 Όσον αφορά ειδικότερα αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού εισαγωγής που αναφερόταν σε 500 μόνο τόνους, η Επιτροπή γνωστοποίησε, με τηλετύπημα της 21ης Δεκεμβρίου 1982, στο BALM ότι οι πληροφορίες που είχε παράσχει η Krohn δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ικανοποιητικές και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να εκδοθεί το αιτούμενο πιστοποιητικό.

- 11 Βάσει του τηλετυπήματος αυτού και του συνόλου των πληροφοριών που είχε λάβει από την ενάγουσα ως προς το υπολειπόμενο τμήμα της επίδικης ποσότητας, το BALM της γνωστοποίησε, με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 1982, την άρνησή του να της χορηγήσει το σύνολο των αιτηθέντων πιστοποιητικών εισαγωγής.
- 12 Κατόπιν ανταλλαγής αλληλογραφίας με το BALM, η Krohn άσκησε, στις 25 Μαΐου 1983, ενώπιον του Verwaltungsgericht Φραγκφούρτης επί του Μάιν προσφυγή, με την οποία ζήτησε να ακυρωθεί η απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 1982 και να υποχρεωθεί το BALM να της εκδώσει τα αιτηθέντα πιστοποιητικά εισαγωγής με μειωμένο συντελεστή 6 % κατ' αξίαν.
- 13 Με από 6 Ιουνίου 1983 επιστολή της, η Krohn υπέβαλε, εξάλλου, αίτηση αποζημιώσεως στην Επιτροπή ισχυριζόμενη ότι παρανόμως η τελευταία αρνήθηκε την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής και επικαλούμενη το ύψος της ζημίας που προέκυψε από την άρνηση αυτή. Η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση στις 28 Ιουλίου 1983.
- 14 Προς στήριξη της υπό κρίση αγωγής, η Krohn ισχυρίζεται ότι υπέστη σημαντική ζημία λόγω της μη εκδόσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής. Υποστηρίζει ότι συγκέντρωνε όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση για τη χορήγηση των αιτηθέντων πιστοποιητικών εισαγωγής και ότι παρανόμως η Επιτροπή ζήτησε την προσκόμιση πρόσθετων στοιχείων. Ζητεί, κατά συνέπεια, να καταδικαστεί η Επιτροπή στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.
- 15 Δεδομένου ότι η Επιτροπή έθεσε εν αμφιβόλω το παραδεκτό της αγωγής, χωρίς ωστόσο να υποβάλει ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφάσισε αυτεπαγγέλτως να αποφανθεί, σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας επί των εξής τριών λόγων απαραδέκτου:
 - α) Η άρνηση εκδόσεως των αιτηθέντων πιστοποιητικών εισαγωγής προέρχεται από το BALM. Επομένως, μόνο αυτού του εθνικού οργανισμού μπορεί να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη και μια τέτοια διαφορά εκφεύγει της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου.
 - β) Αν υποτεθεί ότι μπορεί να αναζητηθεί ευθύνη της Επιτροπής, η ενάγουσα θα όφειλε να έχει εξαντλήσει προηγουμένως τα ένδικα μέσα που διαθέτει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για να επιτύχει την ακύρωση της απόφασης που έλαβε το BALM.

γ) Τέλος και εν πάση περιπτώσει, η αποδοχή του παραδεκτού της αγωγής θα ισοδυναμούσε με αναίρεση των εννόμων αποτελεσμάτων των ατομικών αποφάσεων που έλαβε έναντι της ενάγουσας η Επιτροπή (τηλετυπήματα της 23ης Νοεμβρίου και της 21ης Δεκεμβρίου 1982), οι οποίες δεν προσβλήθηκαν εμπροθέσμως και κατέστησαν οριστικές.

Επί του πρώτου λόγου απαραδέκτου

- 16 Κατά την Επιτροπή, σκοπός της αγωγής αποζημιώσεως, που προβλέπεται από τα άρθρα 178 και 215 της Συνθήκης, δεν είναι να δοθεί στο Δικαστήριο η εξουσία να εξετάζει το κύρος των αποφάσεων που εκδόθηκαν από τα εθνικά όργανα στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, ούτε να αποτιμά τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν για τους ιδιώτες από τις εν λόγω εθνικές αποφάσεις (πρβλ. σχετικά απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1979, Firma Hans Otto Wagner GmbH, υπόθεση 12/79, Slg. 1979, σ. 3657· απόφαση της 27ης Μαρτίου 1980, Sucrimex, υπόθεση 133/79, Slg. 1980, σ. 1299· και απόφαση της 10ης Ιουνίου 1982, Interagra, υπόθεση 217/81, Συλλογή 1982, σ. 2233). Η νομολογία αυτή δεν παύει να ισχύει για το λόγο ότι στην προκειμένη περίπτωση η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση όριζε ότι η Επιτροπή είχε δικαίωμα να δίνει οδηγίες στις εθνικές αρχές.
- 17 Η Krohn ισχυρίζεται, αντιθέτως, ότι στην υπό κρίση υπόθεση η Επιτροπή έκανε χρήση της εξουσίας που διαθέτει να παρέχει οδηγίες στις εθνικές αρχές, την οποία αντλεί από το άρθρο 7 του προαναφερθέντος κανονισμού 2029/82, και πρέπει να θεωρηθεί ως ο αληθής εκδότης της απόφασης, που αποτελεί γενεσιουργό λόγο της προβαλλόμενης ζημίας.
- 18 Πρέπει να υπομνηστεί ότι οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 178 και 215 της Συνθήκης παρέχουν στο Δικαστήριο μόνο την αρμοδιότητα να διατάσσει την αποκατάσταση της ζημίας που προξενούν τα κοινοτικά όργανα ή οι υπάλληλοί τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους· την αποκατάσταση δηλαδή ζημίας που είναι δυνατόν να στοιχειοθετεί εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας. Αντιθέτως, η ζημία που προξενείται από τα εθνικά όργανα είναι δυνατόν να στοιχειοθετήσει ευθύνη μόνο αυτών των οργάνων, τα δε εθνικά δικαστήρια παραμένουν μόνα αρμόδια για να εξασφαλίσουν την αποκατάστασή της.
- 19 Όταν, όπως εν προκειμένω, η βλαπτική απόφαση εκδόθηκε από εθνικό οργανισμό που ενεργεί προς εξασφάλιση της εκτέλεσης κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, πρέπει, για να θεμελιωθεί η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, να επιλυθεί το ζήτημα αν ο παρά-

νομος χαρακτήρας που προβάλλεται προς στήριξη της αγωγής αποζημιώσεως αντλεί όντως την προέλευσή του από πράξη κοινοτικού οργάνου και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καταλογιστέος στον εθνικό οργανισμό.

- 20 Η ενάγουσα περιορίζεται, προς στήριξη της αγωγής της περί αποζημιώσεως, στην επίκληση του παράνομου χαρακτήρα των τηλετυπημάτων που έστειλε η Επιτροπή στο BALM στις 23 Νοεμβρίου και 21 Δεκεμβρίου 1982.
- 21 Σχετικώς, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του προαναφερθέντος άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 2029/82, με τις διατάξεις αυτές δεν ανατέθηκε απλώς στην Επιτροπή η ευχέρεια να εκφράζει τη γνώμη της επί της εκδοθησόμενης απόφασης στο πλαίσιο διυπηρεσιακής συνεργασίας με τους εθνικούς οργανισμούς που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της κοινοτικής κανονιστικής ρύθμισης, αλλά αντιθέτως η εξουσία να επιβάλλει στους ίδιους αυτούς οργανισμούς να αρνούνται την έκδοση των αιτούμενων πιστοποιητικών, όταν δεν έχουν τηρηθεί οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τη συμφωνία συνεργασίας.
- 22 Όπως άλλωστε προκύπτει από τη δικογραφία και τη συζήτηση που διεξήχθη ενώπιον του Δικαστηρίου, με τα από 23 Νοεμβρίου και 21 Δεκεμβρίου 1982 τηλετυπήματά της, η Επιτροπή θέλησε να χρησιμοποιήσει πράγματι την εξουσία που της έχει ανατεθεί με τον τρόπο αυτό και έδωσε οδηγία στο BALM να αρνηθεί την έκδοση των επίδικων πιστοποιητικών εισαγωγής ελλείψει ικανοποιητικής απαντήσεως της Krohn σχετικά με τα στοιχεία που της ζητήθηκαν.
- 23 Από τα προηγηθέντα προκύπτει ότι ο παράνομος χαρακτήρας, τον οποίο προβάλλει η ενάγουσα για να θεμελιώσει την αξίωσή της προς αποζημίωση, πρέπει να καταλογιστεί όχι στο BALM, το οποίο υποχρεούνταν να αναχθεί στις οδηγίες της Επιτροπής, αλλά αντιθέτως στην Επιτροπή. Επομένως, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει την αγωγή της Krohn και ο πρώτος λόγος απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου απαραδέκτου

- 24 Η Επιτροπή φρονεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, αγωγή αποζημιώσεως βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης μπορεί να ασκηθεί μόνον αφού ο ενάγων εξαντλήσει τις δυνατότητες που του παρέχονται να ζητήσει,

ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, την ακύρωση της απόφασης που έλαβε η εθνική αρχή. Εν προκειμένω, όμως, η Krohn κατέθεσε ενώπιον του Verwaltungsgericht Φραγκφούρτης επί του Μάιν προσφυγή, με την οποία ζητεί την ακύρωση της απορριπτικής απόφασης του BALM και την έκδοση των επίδικων πιστοποιητικών εισαγωγής, επί της προσφυγής δε αυτής δεν έχει ακόμη εκδοθεί απόφαση. Δεν έχουν εξαντληθεί, επομένως, τα ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου.

- 25 Η Krohn υποστηρίζει ότι η αγωγή αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης δεν έχει παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση προς τα ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου. Εξάλλου, στην υπό κρίση υπόθεση, μια αγωγή ακυρώσεως δεν της παρείχε τη δυνατότητα να επιτύχει το στόχο της που ήταν η εξάλειψη της ζημίας που της είχε προξενήσει η άρνηση εκδόσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής.
- 26 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αγωγή αποζημιώσεως βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης θεσπίστηκε ως αυτοτελές ένδικο βοήθημα που επιτελεί ιδιαίτερη λειτουργία στο πλαίσιο του συστήματος παροχής έννομης προστασίας και υπάγεται σε προϋποθέσεις ασκήσεως που έχουν οριστεί έτσι ώστε να υπηρέτουν το σκοπό του.
- 27 Είναι ωστόσο ακριβές ότι η αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να εκτιμάται ενόψει του όλου συστήματος έννομης προστασίας των ιδιωτών που έχει δημιουργηθεί από τη Συνθήκη και ότι το παραδεκτό της ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να προϋποθέτει την εξάντληση των ενδίκων μέσων του εσωτερικού δικαίου, τα οποία παρέχονται για την επίτευξη της ακύρωσης της απόφασης της εθνικής αρχής. Πρέπει ακόμη, για να ισχύει αυτό, τα εθνικά αυτά ένδικα μέσα να εξασφαλίζουν αποτελεσματικά την προστασία των ενδιαφερομένων ιδιωτών, μπορώντας να οδηγήσουν στην αποκατάσταση της προβαλλόμενης ζημίας.
- 28 Αυτό δεν ισχύει εν προκειμένω. Πουθενά δεν μπορεί να βρει έρεισμα ο ισχυρισμός ότι η ακύρωση της απόφασης του BALM και η έκδοση, ύστερα από πολλά χρόνια, των πιστοποιητικών εισαγωγής που ζητήθηκαν το 1982 θα αποκαθιστούσε τη ζημία που υπέστη η Krohn τότε· μια τέτοια ακύρωση δεν θα απάλλαζε, επομένως, την ενάγουσα από την ανάγκη, προκειμένου να επιτύχει αποκατάσταση της ζημίας, να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου αγωγή βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης.
- 29 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το παραδεκτό της υπό κρίση αγωγής δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την εξάντληση των ενδίκων μέσων του εθνικού δικαίου που παρέχονται κατά της αποφάσεως του BALM· επομένως, να απορριφθεί και ο δεύτερος λόγος απαραδέκτου.

Επί του τρίτου λόγου απαραδέκτου

- 30 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Krohn παρέλειψε να ζητήσει, βάσει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης, την ακύρωση των οδηγιών, τις οποίες είχε δώσει τηλετυπικώς στο BALM στις 23 Νοεμβρίου και στις 21 Δεκεμβρίου 1982. Έτσι, οι ατομικές αυτές αποφάσεις κατέστησαν οριστικές έναντι της Krohn. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 13ης Ιουλίου 1963, Plaumann, υπόθεση 25/62, Slg. 1963, σ. 197), μια αγωγή αποζημιώσεως δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αναίρεση των εννόμων αποτελεσμάτων ατομικής αποφάσεως που έχει καταστεί οριστική.
- 31 Η Krohn ισχυρίζεται ότι της κοινοποιήθηκε μόνο η απόφαση του BALM και ότι από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε τότε ότι η Επιτροπή είχε εκδώσει πραγματική απόφαση που την αφορούσε άμεσα. Εν πάση περιπτώσει, το παραδεκτό της αγωγής της περί αποζημιώσεως δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής της Επιτροπής.
- 32 Όπως υπομνήστηκε πιο πάνω, η αγωγή αποζημιώσεως των άρθρων 178 και 215, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης έχει θεσπιστεί ως αυτοτελές ένδικο βοήθημα που επιτελεί ιδιαίτερη λειτουργία. Διακρίνεται ιδίως από την προσφυγή ακυρώσεως κατά το ότι με αυτήν δεν επιδιώκεται η άρση συγκεκριμένου μέτρου, αλλά η αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από τις πράξεις ενός οργάνου. Επομένως, η ύπαρξη ατομικής αποφάσεως που έχει καταστεί οριστική δεν συνιστά κώλυμα για το παραδεκτό μιας τέτοιας αγωγής.
- 33 Η νομολογία την οποία επικαλέστηκε η Επιτροπή αφορά μόνο την εξαιρετική περίπτωση, όπου με την αγωγή αποζημιώσεως η καταβολή ποσού, το ύψος του οποίου αντιστοιχεί ακριβώς στο ύψος των τελών που έχει καταβάλει ο ενάγων εις εκτέλεση ατομικής αποφάσεως και όπου, ως εκ τούτου, με την αγωγή αποζημιώσεως επιδιώκεται στην πραγματικότητα η ανάκληση της ατομικής αυτής απόφασης. Η υποθετική αυτή περίπτωση είναι εν πάση περιπτώσει ξένη προς την υπό κρίση υπόθεση.
- 34 Επομένως, ο τρίτος λόγος απαραδέκτου πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 35 Εφόσον η αγωγή είναι τύποις δεκτή, πρέπει να διαταχθεί η πρόοδος της δίκης προς έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Πρέπει να γίνει επιφύλαξη ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Δέχεται τύποις την αγωγή.
- 2) Διατάσσει την πρόοδο της δίκης προς έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Mackenzie Stuart	Everling	Bahlmann	Bosco	
Koopmans	Due	Galmot	Κακούρης	O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Φεβρουαρίου 1986.

Ο γραμματέας
P. Heim

Ο πρόεδρος
A. J. Mackenzie Stuart